

PASTORAAL WOORD

Een nieuw seizoen

Dit Hofnieuwsnummer loopt t/m de Eerste Advents-zondag, 3 december. De zomervakantie is alweer enige tijd geleden. Hopelijk zijn we het nieuwe seizoen ingegaan met nieuwe kracht en nieuw enthousiasme. Alle scholieren en studenten wens ik veel succes met hun studie. God zegene ieders leven, gezondheid en toekomst.

De **Startzondag** van het kerkelijk seizoen 2023-2024 vierden we op zondag 1 oktober.

Centrumkerk-proces

Het bestuur van ons Samenwerkingsverband Clara & Franciscus is volop bezig met besprekingen over de centrumkerk binnen onze regio. Meer informatie over de stand van zaken kunt u lezen in het komende nummer van Saamhorig, rubriek: 'Bestuurszaken'. Actuele informatie zal verschijnen in de Nieuwsbrief of op de website.

Pastoraatsgroep MvG

Om gezondheidsredenen stopte **Jaap van der Meij** in september als voorzitter van de Pastoraatsgroep van onze Martelaren van Gorcum-gemeenschap. Wij wensen hem alle goeds. Voor zijn werk in het afgelopen jaar voor onze gemeenschap willen we hem van harte bedanken. Al zijn inzet binnen Clara & Franciscus is goud waard!

Ari van Buuren en Frank de Haas nemen voorlopig voor hem waar – in samenwerking met Erika van Hove, Janneke de Bruin en de adviseurs Netty Disch, Bert Hilhorst en Frans Woortmeijer. Janneke is secretaris van onze PG. Mijn dank gaat uit naar Ari, Frank, Erika en Janneke voor hun bereidheid om de lopende zaken en seizoens-activiteiten binnen onze gemeenschap voort te zetten.

Koster Bert Hilhorst

Zoals bekend brak onze koster Bert Hilhorst op 2 juli zijn heup bij een huwelijksviering. We zijn blij, dat hij bij de Vredesviering op 17 september weer in de kerk aanwezig was!

Nog steeds duurt zijn revalidatieproces. Wij hopen nu op snelle verbetering. Als gemeenschap hebben we in de afgelopen maanden zijn aanwezigheid gemist. Als MvG-gemeenschap wensen wij hem alle goeds en beterschap met Gods zegen!

Pater Bert Wooning SVD

Nadat hij vanwege een knieoperatie ongeveer twee maanden afwezig was heeft pater Bert vanaf 20 augustus zijn werk hervat. Hij kan nu tamelijk goed lopen, maar nog niet voor de volle 100%.

Desondanks wil hij toch zijn inzet in onze C&F-Regio voortzetten.

Namens hem wil ondergetekende u allen bedanken voor uw gebed, aandacht en belangstelling voor hem.

Themavieringen

Dit najaar houden we opnieuw themavieringen met gastsprekers.

Het thema is **Compassie en Diaconie**. Dit is een belangrijk thema, dat direct te maken heeft met ons dagelijks parochieleven.

Liefde tot je medemens is de duidelijke uitdrukking van je liefde tot God en tot jezelf (Mattheus 22,37-40).

Op zondag 24 september spreekt oud-parochiaan Henk Baars en is Frans Woortmeijer voorganger.

Zondag 8 oktober spreekt ds. Margrietha Reinders van 'Betondorp bloeit' en is Frank de Haas voorganger.

Zondag 22 oktober spreekt de Abt van het Kleiklooster in Zuid-Oost: Johannes van den Akker en is Ari van Buuren voorganger.

Allerzielen en op weg naar Kerst

Donderdagavond 2 november, 19.30 uur vieren we **Allerzielen** met de voorgangers: Ari van Buuren en Janneke de Bruin.

Op zondag 26 november vieren we **Christus Koning** met één gezamenlijke C&F-viering in de St. Petrus Banden-kerk te Diemen. Onze kerk is dan dicht.

Op 3 december begint de **Adventstijd**. We gaan dan weer op weg naar het Geboortefeest van Jezus Christus. U bent van harte uitgenodigd om deel te nemen aan de Vieringen. Komt u ook?....

P. M. Jehandut SVD

Uit de dromen van de lente wordt in de herfst jam gemaakt

Peter Bamm (Duits schrijver 1897-1975)

VAN DE VOORZITTER

Zondag 17 september hebben we een prachtige start van de Vredesweek gehad met een oecumenische viering in onze kerk samen met De Bron, Buurtgemeente Betondorp, Koningskerk en Leger des Heils.

Deze viering viel ook samen met de start van het kerkseizoen waarin we nieuwe stappen willen zetten om verder naar elkaar toe te groeien met

andere geloofsgemeenschappen binnen en buiten Clara & Franciscus. Mijn Amerikaanse schoonmoeder placht altijd te zeggen: United we stand, divided we fall (vrij vertaald: Verenigd staan we sterk, verdeeld gaan we ten onder).

Als er een tijd is om samen te komen, dan is het nu wel. Dat geldt op alle niveaus in de samenleving, evenals voor ons als Christenen. Dat samen vieren met andere Christenen mogelijk is, bewijzen de vieringen met onze zusters en broeders uit de protestante gemeenschappen en de vieringen met de Clara & Franciscus parochies.

Elkaar zien en accepteren is een eerste voorwaarde om met elkaar verder te komen, daaruit volgt ook de tweede voorwaarde om open te staan voor verandering en bereid te zijn om je aan te passen aan de ander, en daarmee aan het grotere geheel.

In de afgelopen 60 jaar is onze maatschappij, de kerk en het geloof behoorlijk in beweging geweest. In onze huidige tijd geldt dat in nog sterkere mate. We kunnen ons blindstaren op hoe het was, maar willen wij als gelovige gemeenschap relevant blijven, dan kunnen we niet anders doen dan mee te bewegen. Bepaalde tradities zullen verdwijnen maar andere zullen er voor in de plaats komen. Onze katholieke geloofstraditie heeft een enorme rijkdom aan manieren om het geloof te beleven.

Binnen de kaders van het Bisdom is er meer mogelijk dan we soms denken. Vanuit Locatiebestuur en Parochiebestuur willen we de komende tijd onze aandacht richten op wat komen gaat. Concreet betekent het dat de Pastoraatsgroep en het Locatiebestuur nauwer gaan samenwerken om met parochianen en in het bijzonder de vrijwilligers het gesprek aan te gaan over de nabije toekomst.

Een eerste bijeenkomst staat gepland voor 11 november waarbij iedereen van harte is uitgenodigd om aan deel te nemen. Nadere details volgen nog. Dit initiatief is ingegeven vanuit de ontwikkelingen binnen het samenwerkingsverband, waarbij het Bisdom heeft aangedrongen dat er een keus moet worden gemaakt voor een centrale kerk waarbij de andere kerken gaan fungeren als steunpunt. De gedachte hierachter is dat door het bij elkaar brengen van parochianen op een centrale locatie er meer massa is om tot een toekomstbestendige katholieke geloofsgemeenschap te komen.

Het Parochiebestuur had in juni over dit onderwerp al een onderbouwd advies aan het Bisdom willen geven. Het bleek echter dat er nog een paar extra bestuursvergaderingen nodig waren om op een lijn te komen. Het voornemen van het bestuur is nu dat de notitie begin oktober gereed is en gedeeld kan worden met Locatiebesturen en het Bisdom. Het proces om tot een notitie met advies te komen heeft ertoe geleid dat we als bestuur ook inhoudelijk over de toekomst van Clara & Franciscus hebben gesproken.

Met de beperkte beschikbaarheid van priesters is duidelijk dat er keuzes moeten worden gemaakt en dat Eucharistievieringen straks maar op een paar plaatsen tegelijk op zondag mogelijk zullen zijn.

Daarentegen is duidelijk dat het Bisdom en ook vele (jong) gelovigen er grote waarde aan hechten dat er in de centrumkerk straks elke zondag een Eucharistieviering plaats vindt. Het Bisdom zal op basis van het advies een besluit nemen welke kerk op termijn de centrale kerk wordt binnen Clara & Franciscus. De betreffende locatie zal dan ook voorbereid moet zijn om deze belangrijke rol te vervullen.

Het moge duidelijk zijn dat dit verder strekt dan alleen de zondagse viering. Er zal een visie moeten komen hoe deze locatie met de bijbehorende vrijwilligers als geloofscentrum zal fungeren voor de parochianen van Clara & Franciscus. Het betekent dat de betreffende locatie zich open zal moeten stellen voor nieuwe parochianen, voorgangers, vrijwilligers, koren en nieuwe activiteiten. Ook bestuurlijk zal het op de centrale locatie er anders aan toe gaan.

De vraag is: staat onze gemeenschap open voor deze veranderingen of zijn wij er bang voor? Dit is het gesprek dat wij als Locatiebestuur en Pastoraatsgroep met u als parochiaan willen aangaan. Wat het Bisdom gaat besluiten, zal nog even op zich laten wachten. Hopelijk weten we tegen het eind van het jaar meer. Ondertussen is het belangrijk dat we ons voorbereiden op een nauwere samenwerking met de parochies van Clara & Franciscus. Mogen wij op uw deelname rekenen om gezamenlijk deze nieuwe weg in te gaan?

Hartelijke groet,
Arthur Anderegg

MET EEN BLOEMENGROET OMZIEN NAAR ELKAAR...

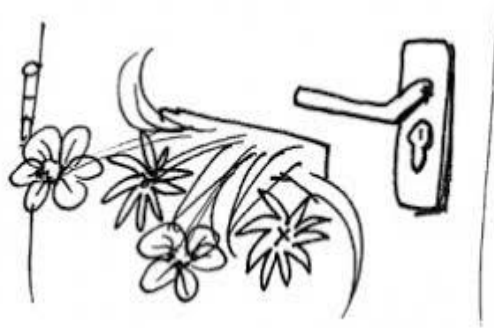
Iedere zondag staat er een mooi boeket bloemen klaar. Die gaat met een groet en/of felicitaties/beterschapswens/bemoediging naar:

- mensen die een steuntje in de rug goed kunnen gebruiken;
- mensen die een mooi jubileum te vieren hebben;
- mensen die thuiskomen uit het ziekenhuis;
- mensen die een hoge leeftijd hebben bereikt.

Kent u iemand die voor de wekelijkse bloemengroet op zondag vanuit de kerk in aanmerking komt, spreek mij dan aan of stuur een email naar Janneke de Bruin, mailadres: jannekedebruin53@gmail.com

Graag doe ik ook een beroep op u om de bloemen eens weg te brengen. Ik reken op uw medewerking. Heel fijn en hiervoor mijn hartelijke dank.

Een gift voor het Bloemenfonds blijft welkom op:
IBAN: NL13 INGB 0000 122588
t.n.v. HH Martelaren van Gorcum, o.v.v. bloemenfonds.

Een bloem

Als ik een bloem was,
zou ik dan nu bloeien?

Of zou ik een bijzondere bloem zijn,
een onvoorstelbare bloem,
een bloem die niet kan kiezen tussen bloeien
en niet bloeien.

En die over de rand van een vaas voorover leunt
om te zien of zijn afgrond een bodem heeft?

Of zou ik alleen maar kunnen bloeien,
moeten bloeien,
rood en gedachteloos,
op een ongerepte schoorsteenmantel, ergens
tussen schaamte en geluk?

En als ik een bloem was,
zou ik dan weten wanneer ik moest verwelken?
Nu nog niet?

Toon Tellegen,
Uit: Kruis en Munt

In de afgelopen maanden ontvingen onderstaande mensen onze bloemengroet:

2 juli	Arthur Anderegg
9 juli	Ria Does
16 juli	Wil Jansen-de Wit
23 juli	Mw. Somers
30 juli	Mw. Goorhuis
6 augustus	Annie Dijks
13, 20 en 27 augustus	geen bloemen
3 september	Liesbeth Pauw
10 september	Annie Dijks

DEMOCRATIE IN DE KERK

'De kerk is geen democratie', zeggen veel rooms-katholieken, of het nu hun leiders zijn of gelovigen. Maar in Zwitserland laat de ervaring zien dat het ook anders kan. Daar bestaat sinds zestig jaar een unieke democratische situatie binnen de - wereldwijd streng hiërarchisch gestructureerde - Rooms-Katholieke Kerk.

In vrijwel elk Zwitsers kanton heeft de kerk namelijk een eigen synode: een parlement van honderd leden, die door de kerkleden democratisch worden gekozen. Deze kerkelijke volksvertegenwoordigers kiezen op hun beurt een 'regering', de synodale raad. Die heeft alle macht over de financiën in het kanton en moet daarover overleggen met de bisschop, die verantwoordelijk is voor de zielzorg.

In het kanton Zürich bijvoorbeeld heeft elk van de 74 parochies recht op minstens één zetel in het parlement. Zij kiezen hun vertegenwoordigers via directe democratie: alle parochianen van achttien jaar en ouder hebben stemrecht.

De negen leden van de synodale raad hebben een betaalde aanstelling voor 35 procent, de voorzitter en vicevoorzitters voor 55 procent.

Vanuit het Vaticaan kijkt men inmiddels met interesse naar de Zwitserse ervaringen met gedeelde verantwoordelijkheid.

Nog niet zo lang geleden was er een persconferentie over de synode die paus Franciscus heeft opgezet om de kerk te vernieuwen; daar mocht een vrouw uit het kanton Bazel over haar ervaringen vertellen. Zij gaf aan dat ze sterk het gevoel had dat het Zwitserse model toekomst biedt: "Wij hebben namelijk een groeiend priestertekort en onze priesters krijgen steeds meer lasten op hun schouders. In Zwitserland hebben we ervoor gekozen deze priesters niet een burn-out in te jagen; zij delen hun verantwoordelijkheden volledig met professionals die verstand van zaken hebben".

Wat zou het mooi zijn als de Katholieke Kerk in ons land het zou aandurven om een proefproject te starten. Waarom zouden we dit niet in één of twee bisdommen uitproberen voor een periode van bijvoorbeeld vijf jaar? Juist ook omdat paus Franciscus vraagt om meer synodaliteit en dus het delen van verantwoordelijkheden. Als een deel in handen kan worden gegeven van een democratisch gekozen parlement zou dat veel lucht geven. Wij moeten spijkers met koppen durven slaan, want we hebben nu een paus die nieuwe dingen durft.

Denis Hendrickx o.praem., abt van Berne

AFSCHEID JAAP VAN DER MEIJ

Amstelveen, 31 augustus 2023.

Geachte Parochianen van de Martelarenkerk,

Vorig jaar juni heb ik toegezegd voor één jaar voorzitter te worden van de Pastoraatsgroep in de Martelaren van Gorkum. Na één jaar zou ik bezien of ik het werk aankon en of ik mijn werkzaamheden zou verlengen.

Inmiddels is gebleken dat het voorzitterschap van de Pastoraatsgroep te veel is voor mij. Ik krijg gezondheidsklachten. Ik moet luisteren naar mijn lichaam en mijn werkzaamheden in de Martelaren beëindigen.

Jullie zullen misschien vragen: Waarom te veel? Wat doe je allemaal?

Ik geef een chronologisch overzicht van mijn betrokkenheid in Amsterdam Oost en Zuidoost.

Tijdens zijn ziekte vroeg Leo Nederstigt mij om enkele cursussen van hem over te nemen. Later kwamen daar ook vieringen bij.

Na zijn dood hebben parochianen mij teruggevraagd. Zo raakte ik betrokken bij de ABG-parochie.

Han Hartog vroeg mij om deel te nemen in de werkgroep Missionaire kerk, ook werkgroep Spirit genaamd. Hier leerde ik Ari van Buuren en Janneke de Bruin kennen.

Vanuit die werkgroep werden Ari en ik adviseurs van de pastores, met name in het Toekomst Beraad. Daardoor ben ik pastoraal adviseur van Clara en Franciscus geworden. Door de samenwerking met Marianus en Bert Wooning werd ik gevraagd om landelijk twee trainingen en een retraite te verzorgen voor de paters SVD. Daarna werd ik coach van de gemeente in Duivendrecht.

Vanuit de Graankorrel ben ik najaar 2021 gevraagd om hun proces van fusie te ondersteunen. Ik was aanwezig bij twee parochieavonden en heb leiding gegeven aan een parochiemiddag in augustus 2022. Zo ben ik actief betrokken bij de kerkopbouw in de Graankorrel.

Medio juni 2022 ben ik gevraagd om voorzitter te worden van de PG in de Martelaren. Met ingang van 1 september ben ik als zodanig actief geworden.

Ik heb enkele landelijke activiteiten op het gebied van dialoog met de Joden beëindigd om tijd en energie te vinden voor mijn werk in Amsterdam.

Helaas is het werk voor de pastoraatsgroep te veel gebleken. Ik moet nu een keuze maken. Ik volg het principe van "last in, first out".

Het voorzitterschap van de PG in de Martelaren was de laatst bijgekomen taak. Met pijn in het hart moet ik dit werk nu beëindigen. Dit gebeurt met ingang van 1 september 2023.

Ik denk terug aan vele mooie momenten in goede samenwerking.

Ik ben blij dat de gespreksleiding van de PG overgenomen gaat worden door Ari van Buuren en Frank de Haas (om de beurt), zodat de continuïteit binnen de PG is gewaarborgd.

Ik wil alle andere genoemde werkzaamheden voortzetten naar beste vermogen.

Ik hoop jullie nog vaak te zien bij activiteiten in het kader van Clara en Franciscus.

Vriendelijke groet, Jaap van der Meij

AFSCHEID VAN JAAP VAN DER MEIJ IN PERSPECTIEF

Elders in deze Hofnieuws leest u de brief waarin Jaap van der Meij afscheid neemt als voorzitter van de Pastoraatsgroep van de Martelaren van Gorcum.

Jaap heeft zich het afgelopen jaar met hart en ziel ingezet, zowel voor ons samenwerkingsverband Clara & Franciscus, als voor onze eigen Martelaren-gemeenschap.

Daarom hieronder een kort vraaggesprek met Jaap, waarin hij wat nader ingaat op punten die hij in zijn afscheidsbrief naar voren brengt.

- *Je was na je pensionering als eerste actief in de ABG. Hoe ben je daar zo terecht gekomen?*

Ik was al enkele jaren lid van een gebedsgroep waarvan pastor Leo Nederstigt de leider was. Daarna vroeg Leo aan mij of ik enkele cursussen voor de lectoren wilde geven in de parochie van Anna-Bonifatius en Gerardus Majella. Toen Leo opnieuw ziek werd, kwamen daar ook kerkdiensten bij. Na zijn overlijden ben ik door de parochianen gevraagd om vaker voor te gaan. Ook werkte ik mee aan parochiezaterdag en meditatieve activiteiten in de Advent en Veertigdagentijd. Ik doe dit samen met Uschi Janssen en Tessa Koopmanschap.

- *Je bent samen met Ari van Buuren adviseur van de pastores SVD geweest en daarna was je werkzaam als pastoraal adviseur van Clara & Franciscus. Wat voor soort werkzaamheden verrichtte je daar?*

Ari van Buuren en Janneke de Bruin leerde ik kennen in de werkgroep Missionaire kerk, die door diaken Han Hartog was opgericht. In die groep bestudeerden wij de boeken van James Mallon en hun toepassing op de Nederlandse situatie.

Han vroeg aan Ari en mij of wij een presentatie wilden houden in het Pastores Team van Clara en Franciscus. De pastores zagen onmiddellijk het belang. Zij stelden een Pastoraal Toekomst Beraad in. Dit bestond uit de pastores, enkele zusters en enkele parochianen met speciale kwaliteiten. Elke twee maanden werd een thema besproken. Ari en ik waren beiden adviseur, in verschillende rollen. Ari interviewde de deelnemers in zogenaamde Socratische gesprekken. Ik vatte het gesprekken samen en gaf een korte pastoraal theologische aanvulling en verdieping. In de tussenliggende maand kwamen de pastores bijeen voor de lopende zaken; daarbij was ik hun adviseur.

Ik was ook één van de schrijvers van de aanbevelingen van het Toekomst Beraad aan de Algemeen Bestuur van Clara en Franciscus (najaar 2022).

Toen de kwestie van de centrumkerk ging spelen, bleek dat daarbij een pastorale visie op de toekomst nodig is. Toen ging ik als adviseur van de pastores deelnemen aan de vergaderingen van het Algemeen Bestuur. Dit doe ik nog steeds.

Binnenkort gaan de pastores een werkgroep Missionair Leiderschap instellen. Ari en ik zullen beide adviseur van die groep zijn.

- *In de Graankorrel heb je de fusie en de sluiting van de Nieuwe Stad als vieringruimte meegemaakt. Zijn daarbij dingen aan de orde geweest die ook voor de Martelaren nuttig kunnen zijn in het proces van het samengaan van de verschillende locaties binnen Clara & Franciscus?*

In Zuidoost heb ik nog net op tijd één katholieke viering in De Nieuwe Stad meegemaakt. Het fusieproces was in volle gang toen ik instapte. Het proces was zeer grondig voorbereid. Toch ging er iets mis. De manier van communiceren was afgestemd op het "witte" publiek: veel vergaderingen en papieren. Dit bleek voor de Surinaamse en Antilliaanse parochianen niet te werken. De meesten van hen hebben de overstap naar De Drie Stromen in Reigersbos niet meegemaakt. Dit is jammer.

In de Anna Bonifatius en Gerardus Majella heeft de Surinaamse en Antilliaanse inbreng een vaste plaats gekregen in de parochie. Maaltijden en creatieve werkvormen spelen daarbij een grote rol.

Ook is meer dan de helft van de lectoren van Surinaamse of Antilliaanse afkomst. Ook de collectanten en de koster. Tijdens de dienst worden soms liederen gezongen waarin behalve een Nederlands en een Engelse couplet ook coupletten zijn in Portugees, Indonesisch, Surinaams of Antilliaans. Niet allemaal in één lied natuurlijk. Zo maak je de veelkleurigheid van de gemeenschap zichtbaar en hoorbaar.

Behalve "zwarte" diversiteit heb je ook "witte" parochianen uit voormalig Joegoslavië of Latijns Amerika. Ook die hebben een ander beleving van hun geloof dan veel geboren Nederlanders. Ik merkte dit ook in Amstelveen bij de ouders van de Eerste Communicanten. Hoe geef je ruimte aan deze diversiteit van beleving? Geloven is niet alleen iets van het hoofd,

maar in de eerste plaats iets van het hart. Dit vraagt om een open leerproces.

Op dit moment gaat veel aandacht naar de vraag: Wie wordt op termijn de centrumkerk? Maar het gebouw is slechts 10 % van het proces. De andere 90 % gaat over het naar elkaar toegroeien. Als verschillende gemeenschappen/locaties met eigen gewoonten en tradities. Maar ook het naar elkaar toegroeien van de diversiteit in cultuur en religieuze beleving.

Ik denk dat de Martelaren veel kunnen leren van de andere locaties/gemeenschappen binnen Clara en Franciscus.

- *Als reden voor je vertrek noem je je gezondheid. Betekent dat, dat je ook je activiteiten in andere locaties van C&F gaat afbouwen, of ga je daar (voorlopig?) door?*

Mijn gezondheid ging lijden onder de hoeveelheid van werkzaamheden. Ik moet nu een keuze maken. Vanuit de ABG ben ik betrokken geraakt bij het Pastores Team van Clara en Franciscus. In het begeleiden van veranderingsprocessen. Daar ligt een stukje speciale deskundigheid van mij. Daarop wil ik de komende jaren focussen. Ik wil daar nog enkele jaren mee doorgaan. Clara en Franciscus gaan de komende vijf jaar belangrijke ontwikkelingen doormaken. Vanuit die invalshoek zal ik – indirect – ook een bijdrage leveren aan de Martelaren van Gorcum.

Dank voor dit gesprek. Ik weet zeker dat ik namens velen spreek als ik zeg dat we je in onze gemeenschap erg gaan missen. In ieder geval wens ik je het beste met je gezondheid en ik hoop dat we je toch af en toe nog eens zien in de Martelaren.

Frans Woortmeijer

NOOIT KLAAR!

Er was eens een man, die door de tunnel van de dood bij de hemelpoort aankwam. "Heb je het goed gehad op aarde", vroeg God? "Wat zal ik zeggen," zei de man, "het was goed en niet goed. Ik heb erg genoten van het leven, maar ook veel verdriet gehad." "Dat is de achterkant van het geluk," zei God. "Want waar zon is, is ook schaduw."

Over deze woorden van God dacht de man diep na. Hij keek achterom naar zijn leven op aarde en langzaam begon hij het te begrijpen. Hij zag hoe zijn leven begon als een klein hoopje mens en hoe het langzaam uitgroeide. Hij zag zijn vrienden en familie en zoveel dingen, die ze met elkaar hadden beleefd.

Hij zag de bagage aan levenswijsheid, die hij had opgedaan. Eigenlijk ben ik een rijk mens geworden, dacht hij tenslotte.

"Dus nu wil je zeker wel naar binnen," klonk het?

De man aarzelde. "Ik vond het heel erg, dat ik van de aarde weg moest. Wat moest ik allemaal niet achterlaten. Is er geen weg terug?" "Nee," klonk het vriendelijk, maar beslist, "maar nu ben je hier nodig. Er is hier werk aan de winkel."

"Werk," vroeg de man? "Ik dacht dat ik hier eindelijk mocht rusten". "Dat denken ze allemaal, maar er is nog veel te doen. Je hebt nu zoveel ervaring opgedaan op aarde, je weet hoe het leven er is. Je kunt de mensen helpen."

Toen zag de man hoe er duizenden lijntjes naar de aarde liepen, stralen, meer onzichtbare dan zichtbaar.

"Dit is het netwerk van de goede ingevingen," zei God. "Daarmee kun je wijze gedachten, goede herinneringen en opbeurende boodschappen naar de aarde sturen."

"Maar ik ben toch geen engel," riep de man verbaasd?

"Nog niet," zei God, "maar daarom hoef je nog niet stil te zitten!"

Zo trad de man de hemel binnen.

BIJDRAGE PORTOKOSTEN HOFNIEUWS

Ook dit jaar ontvangen een aantal mensen Hofnieuws per post en daarom kom ik bij u met het verzoek om de jaarlijkse bijdrage voor het verzenden van Hofnieuws aan ons over te maken.

Zoals u begrijpt zijn met name de portokosten erg hoog.

Een aantal van u heeft de bijdrage voor 2023 al overgemaakt en daarvoor onze hartelijke dank.

Uw bijdrage kunt u storten op IBAN: NL13 INGB 0000 1225 88 t.n.v. HH Martelaren van Gorcum, Amsterdam

DANK VOOR UW STEUN!

Ik ben na mijn ongelukkige val een paar weken geleden bijna hersteld.
Ik dank iedereen hartelijk die op een of andere wijze van zijn of haar belangstelling blijk heeft gegeven tijdens mijn ziekenhuisopname of tijdens mijn revalidatie daarna.

Uw belangstelling heeft me veel steun gegeven!

Bert Hilhorst

Joseph Mendes da Costa, beeldhouwer (1863-1939)

Mendes, Mendes, jij hieuw in steen
Alles wat je niet zeggen kon.
Met hamer en beitel schiep je poëzie.

De pelikaan die met haar eigen bloed
Haar jongen voedt, symbool van de kerk
En óók van de synagoge, straalt ons nog
Steeds tegemoet.

Luisteren we naar zijn vermaning?

Albert Steens

SPONSORLOPEN DOOR DE JAREN HEEN EEN TERUGBLIK

Op zaterdag 28 maart 1987 was het verschrikkelijk weer. Hoosbuien met hagel en windstoten.

Op het Steve Bikoplein, enkele jaren hiervoor heette het nog Pretoriusplein, stonden kinderen te schuilen onder het tentzeil van een stalletje en kregen van pastor Jan Zwart hun behaalde oorkonde aan het einde van de sponsorloop uitgereikt.

Dat was de eerste sponsorloop die voor kinderen in de parochie van de Martelaren van Gorcum werd georganiseerd.

Bert van Horssen en Jan Zwart zaten in de missionaire werkgroep en bedachten het plan om een sponsorloop voor schoolkinderen te houden ten bate van een project in Zuid-Afrika. Dat land ging toen nog gebukt onder de gruwelen van het apartheidsregime. Het plein in Amsterdam-Oost, genoemd naar Steve Biko, strijder voor burgerrechten in Zuid-Afrika (1946-1977), was daarom een uitgelezen plek voor de start van de sponsorloop.

Bert en Jan vroegen ondergetekende de sponsorloop te organiseren. Met hulp van een groep vrijwilligers die de stempelposten bemensten en Ruud Schmitz die het logo op de buttons ontwierp, was deze eerste sponsorwandeltocht door Amsterdam-oost, ondanks het bar slechte weer een groot succes. Er waren meer dan 50 deelnemende kinderen, bovendien liepen er daags ervoor nog kinderen van de Barbaraschool in klasse-verband hun gesponsorde rondjes.

De opbrengst was geweldig: in mijn herinnering boven de 2500 gulden.

Na de evaluatie besloten we de volgende keer een vaste plek als uitvalsbasis te zoeken in plaats van zeer windgevoelige stalletjes op straathoeken en pleinen.

Met medewerking van de St. Lidwinaschool mochten we vanaf 1988 de hal van de kleuterschool aan het Linnaeushof gebruiken. De kinderen liepen hun rondjes (maximaal 10) toen op het Galileï-plantsoen.

Enkele stempelaars onderweg en een paar oversteekhulpen bij de gevaarlijke oversteekpunten zorgden voor een veilige uitvoering op een zaterdag in de vastentijd.

Vele jaren hebben we zo de sponsorloop ten bate van een goed doel voor de Vastenactie georganiseerd. De missionaire werkgroep schreef onder redactie van Jan Zwart elk jaar een uitvoerige brochure over het land en het project waar de opbrengst voor gevraagd werd.

Zo is er gelopen voor projecten in Ghana, Tanzania, Soedan, Indonesië, Suriname, Haïti enz.

Steeds was de sponsorloop een succes; door de sponsorloop had de vastenactie in onze parochie steeds een opbrengst van enkele duizenden guldens. Een opvallende loopster was steeds Wil Jansen. Hoewel zij niet tot jeugd behoorde, wist Wil steevast veel sponsors te verzamelen en die zorgden voor forse inkomsten. En Wil liep met gemak de tien rondjes vol. In de jaren 90 werd de organisatie verzorgd door Frans en Elly Woortmeijer, die het op hun beurt weer doorgaven aan o.a. Elianne Weijens en weer later aan Ina Steman.

Er werd vele jaren gelopen voor de verdere opbouw van de school in Malawi. De loop vond toen plaats in park Frankendael. Als startpunt fungeerde het leslokaal van de schooltuin van Jan Bregman.

De laatste jaren -met uitzondering van coronajaren- werden de jaarlijkse sponsorlopen door Ari van Buuren georganiseerd rond het Sciencepark. De opbrengst ging steeds naar de school in het vluchtelingenkamp in Bukra Ahla in Libanon.

Het is een mooie constatering dat het initiatief uit 1987 nog steeds navolging heeft. Prachtig, dat er al meer dan vijfendertig jaar, dankzij vrijwilligers die de organisatie op zich willen nemen, en enthousiaste kinderen die hun beste beentje voor willen zetten, gelopen wordt voor het goede doel.

Ton Broerse

ZATERDAG 7 OKTOBER KLEDINGINZAMELING voor Sams Kledingactie (dit jaar ook weer ten bate van basisonderwijs in Oeganda)

Op zaterdag 7 oktober a.s. van 09.30 tot 11.30 uur is weer de halfjaarlijkse kledinginzameling voor Sam's Kledingactie!

De kleding en schoenen -die u niet meer draagt, maar waar iemand anders misschien nog wel heel blij van wordt- kunt u dan weer komen inleveren bij onze kerk.

De ingezamelde goederen worden door Sam's Kledingactie verkocht, en de opbrengst komt net als twee jaar geleden ten goede aan een project van Cordaid voor schoolkinderen en hun ouders in Oeganda, in het district Kamuli, in de regio Busaga.

Wat gebeurt er met uw spullen?

Sam's verkoopt onze gedoneerde spullen aan bedrijven in tweedehands goederen. De opbrengst wordt besteed aan een project in Oeganda (Afrika) van moederorganisatie Cordaid dat er naar streeft om zoveel mogelijk kinderen basisonderwijs te bieden. Dit is een project dat wij in 2021 ook al ondersteund hebben. Sam's heeft uiteindelijk een totaalbedrag nodig van € 75.000,-. Het project is in gang gezet, maar het totaalbedrag is nog niet bijeen, vandaar dat we dit keer weer gaan inzamelen voor dit project.

Door uw steun kunnen kinderen weer naar school

De basisschool is de basis voor de toekomst, dat geldt voor elk kind, jongens én meisjes. In Oeganda is basisonderwijs gratis. Kinderen gaan vanaf 6 jaar naar de basisschool, die 7 jaar duurt.

Voor de COVID-19 pandemie, waardoor de scholen ook in Oeganda gesloten waren, ging zo'n 94% van de kinderen inderdaad naar de lagere school. Maar: slechts 67% maakte deze ook af! En maar 24% van de kinderen ging naar het voortgezet onderwijs. Volgens Cordaid is dit voltooiingspercentage na COVID nog meer afgenomen. Veel ouders zijn er aan gewend geraakt hun kinderen in te zetten in het huishouden en op het land. Maar vaak ook is simpelweg de armoede bij de mensen zo groot dat ze het extra geld dat hun kind verdient niet kunnen missen.

In dat geval probeert Cordaid deze ouders te helpen door ze een steuntje in de rug te geven met een schoolpakket waarin o.a. een schooluniform zit.

Daarnaast heeft recent onderzoek aangetoond dat tijdens de COVID19 lockdown veel meer meisjes op jonge leeftijd zwanger zijn geworden of uitgehuwelijkt zijn.

Gelukkig heeft het Oegandese ministerie van onderwijs (in tegenstelling tot vóór COVID19) alle onderwijsinstellingen toegestaan om zwangere meisjes weer op scholen toe te laten. Maar ondanks dat de scholen deze richtlijnen wel overnemen, moeten sommige ouders en gemeenschapsleden nog bewust worden gemaakt van de noodzaak om meisjes weer naar school te laten gaan.

Samen met de lokale onderwijsautoriteiten en ouderraden zorgt Cordaid ervoor dat schoolbesturen trainingen krijgen in hoe kinderen aan te moedigen om terug naar school te gaan.

Zo bezoekt men ouders thuis om het belang van onderwijs te bespreken en er worden ouderbijeenkomsten georganiseerd. Daarnaast zijn er, ook via de media, terug-naar-school-campagnes en bewustwordings-evenementen.

Ten slotte gaan de scholen een subsidie krijgen voor het aantal leerlingen dat terugkeert naar school en de school ook afmaakt.

Met onderwijs kans op een betere toekomst

Het is wereldwijd en door verschillende onderzoeken bewezen: kinderen die naar school gaan en hun school afmaken, hebben later meer kans op een beter betaalde baan, zij trouwen op latere leeftijd en krijgen een gezonder gezin.

Bovendien sturen zij vaak op hun beurt hun kinderen – zoons én dochters – ook naar school en gaan ook dezen daarmee een betere toekomst tegemoet.

Uw steun is onbetaalbaar

Door middel van uw gedoneerde spullen geeft U dus kinderen iets onbetaalbaar: Zij kunnen naar school gaan, en daardoor mogelijk ontsnappen uit de armoedecirkel en een betere toekomst creëren voor zichzelf en voor hun kinderen.

Hoe langer kinderen naar school toe gaan, hoe meer kans ze hebben op betaald werk en hoe beter hun toekomstperspectief wordt. En dit geven zij weer door aan hun kinderen.

Met uw steun zorgen we ervoor dat de kinderen die niet naar school gingen of na Covid-19 niet terug zouden komen, na de heropening naar school gaan of op school blijven.

Voor meer informatie over het werk van Sam's Kledingactie, en over wat er wel en niet mag worden ingeleverd kunt u terecht op www.samskledingactie.nl

Wat mag wel ingezameld worden:

draagbare, schone kleding, lingerie en accessoires zoals tassen en ceintuurs, maar ook schoenen en huishoudtextiel. Alles verpakt in afgesloten vuilniszakken. Let op: gordijnen mogen wel, maar kussens, dekbedden en knuffels niet!) U kunt ook contact opnemen via 088-2080100.

Wilt u misschien de digitale nieuwsbrief van Sam's ontvangen? U kunt zich aanmelden op www.samskledingactie.nl

Cordaid en Sam's Kledingactie geloven in het belang van omkijken naar elkaar, altijd, maar vooral nu! Dat je er bent voor de mensen om je heen, maar ook voor mensen in moeilijkheden die verder weg wonen.

Ady Karsten

SEIZOEN 2023/2024

Thema: Is de slavernij voorbij?

We gaan in het jaar 2024 al het 11^e seizoen in van de Hof der Verbeelding!

Maar eerst maken we het seizoen 2023 nog af met een drietal films die allen iets met het thema Slavernij hebben te maken. We stellen ons de vraag: Is de slavernij voorbij?

Iedere keer is het weer fijn om met een aantal mensen samen bijzondere films te bekijken en hierover met elkaar na te praten. Daarom nodigen we u graag uit om dit mee te maken. U bent van harte welkom!

Donderdag 12 oktober

Deze avond vertonen we een Amerikaanse historische dramafilm uit 2013. De film won in 2014 een Oscar voor de Beste Film. In totaal won de film drie Oscars.

Het verhaal speelt zich af in Noord-Amerika negentiende eeuw. Solomon Northup, een ontwikkelde zwarte man met een talent voor muziek, woont met zijn vrouw en kinderen in Saratoga, New York. Op een dag wordt hij ontvoerd en verkocht als slaaf. Niemand luistert naar Solomon wanneer hij beweert een vrij man te zijn. Terwijl hij de gruwelijkheden van het leven als een slaaf moet ondergaan, droomt hij van een terugkeer naar huis.

Donderdag 9 november

Deze avond laten we een Nederlandse film uit 2013 zien over de vroegere slavernij in de voormalige Nederlandse kolonie Suriname. Het pittige verhaal is gebaseerd op een roman van Cynthia McLeod. Het verhaal van twee halfzusjes in het achttiende-eeuwse Suriname: de blanke Sarith en haar lijfslavin Mini-Mini. Terwijl Sarith verbitterd raakt door het harde leven in de kolonie, krijgt Mini-Mini haar eigen kans op geluk. Kan en durft ze die te grijpen ten koste van haar meesteres en halfzus?

Donderdag 14 december

Deze avond laten we weer een Amerikaanse film zien uit 2014 met in de hoofdrol o.a. Cuba Gooding. Een slavenfamilie ontsnapt hierin, onder leiding van Samuel Woodward, uit een zuidelijke plantage met behulp van de Underground Railroad. Hun reis naar Canada is zowel gevaarlijk als intrigerend. Gelovigen, musici, spoorwegaarbeiders, acteurs en vele anderen helpen de familie om uit handen te blijven van de beruchte slavendrijver Plimpton die hen achtervolgt.

Filmavonden

Onze filmavonden starten zoals gewoonlijk om 19.30 uur met koffie, thee en wat lekkers. Om 20.00 uur begint de film. Ari van Buuren ontfermt zich over de inleiding en het nagesprek. We drinken aan het einde van de avond nog een glaasje met elkaar, waarbij er ook gelegenheid is tot (na)praten.

Wij vertonen de films in de Zoetmulderzaal. U kunt hiervoor de ingang van de pastorie aan de voorkant van de kerk gebruiken. Graag aanbellen bij de bovenste bel.

Wij vragen een kostendekkende bijdrage van € 5,-. I.v.m. de rechten mogen wij hier geen filmtitels openbaar maken. Wilt u meer over de films of titels weten, dan kan dat via een email aan: hofkerkfilms@outlook.com of door navraag te doen bij één van ons in de kerk. Wij verwelkomen u graag op onze filmavonden!

Liesbeth Wijkhuizen,
mede namens René van Eunen, Ben Steggerda en Ari van Buuren

KLAVERJASSEN MET DE COLLECTANTEN

Na twee lange Corona-jaren werd op vrijdag 18 november 2022 weer een klaverjasavond gehouden, georganiseerd door de collectanten. Een klaverjasavond anders dan de vele edities ervoor. Het was een avond zonder de vertrouwde gezichten van o.a. Agnes en Harry Verstegen, en Jan Hilhorst.

Maar de avond werd weer een ouderwets succes. Zes tafels waren bezet en aan het einde van de avond kon er weer een echte winnaar bekend worden gemaakt.

De onbetwiste winnaar van de avond was ditmaal Sander Steggerda. Sander mocht dan ook voor de eerste keer de "Jan Hilhorst" Wisselbokaal in ontvangst nemen.

Om deze klaverjas traditie voort te zetten zal op:

Vrijdag 17 november 2023 voor de tweede keer gestreden worden om die fraaie - "Jan Hilhorst" Wisselbokaal.

Wordt dit jaar wederom Sander Steggerda de grote winnaar of denkt u, ik wil de strijd wel aan gaan.

De klaverjasavond begint om 19.30 uur

U kunt zich opgeven bij: **Bob Michels of Bert Hilhorst.**

De kosten voor deze avond zijn € 2,- per persoon.

Vanaf 19.00 uur is er koffie en thee en om 19.30 uur starten we met het kaarten.

Vraag familie en vrienden om ook mee te doen. Hoe meer mensen hoe groter de speelvreugde.

Afhankelijk van het aantal deelnemers zal de avond plaatsvinden in de Zoetmulderzaal of in de Koffiebeuk.

Namens het Collectantencollege,
Bob Michels, Kees de Haan
en Bert Hilhorst

DE KERSTSTAL GRENZELOOS MOOI

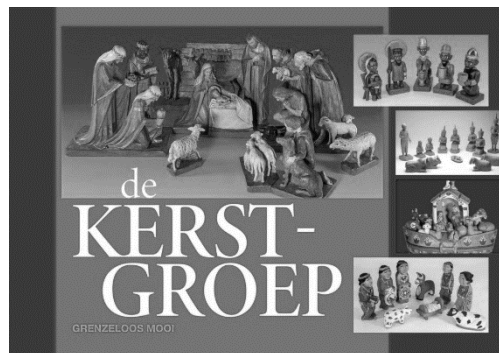
Voor de 25ste editie van onze kerststallenexpositie hebben wij gekozen voor de titel "De Kerststal Grenzeeloos mooi".

Deze titel is niet zomaar gekozen, want 2023 is een bijzonder jaar. Het is in de eerste plaats 800 jaar geleden dat Franciscus van Assisi in de kerstnacht van 1223 in een grot in Greccio een voederbak plaatste met daar in een kindje en aan weerszijde de Os en de Ezel. Het is ook juist dit jaar dat "de vereniging vrienden van de Kerstgroep" in het kader van haar 25-jarig bestaan het boek "de Kerststal grenzeeloos mooi" heeft uitgegeven.

Dit boek is mogelijk gemaakt met medewerking van de leden die foto's beschikbaar hebben gesteld van hun kerstgroepen. Hieruit is een selectie gemaakt voor het boek.

Tegelijkertijd is het ook de 25ste editie van onze Kerststallenexpositie in de Martelaren.

Wat in 1989 begon als een idee van Jan Hilhorst gesteund door Nico Essen, Hans de Lange, Jan Quint en Bernadette Nyst is inmiddels uitgegroeid tot een tentoonstelling die zelfs landelijke belangstelling geniet.

Vanuit alle windstreken hebben wij de afgelopen jaren vele bezoekers mogen verwelkomen, en is de titel grenzeloos ook op onze expositie van toepassing.

Hoe de expositie dit jaar vorm gegeven wordt laat zich nog even raden. Dat de keuze van de geëxposeerde kerstgroepen grenzeloos zal zijn zal u niet verbazen.

Ook zal het duidelijk zijn, dat het Franciscus is geweest die ons bewust heeft gemaakt onder welke erbarmelijke situatie de zoon van God ter wereld is gekomen. Dit heeft uiteindelijk geleid tot de rijke wereldwijde traditie tot het vervaardigen van kerstgroepen in al haar schoonheid.

Natuurlijk valt er over smaak niet te twisten maar wij hopen u een beeld te geven van wat er allemaal te zien is in vormgeving en materiaal.

Naast kerstgroepen die in het verleden op de expositie hebben gestaan zullen er ook een aantal zijn die nog niet eerder zijn geëxposeerd.

De expositie zal in het weekend van **16 en 17 december** haar deuren openen en tot 7 januari 2024 te zien zijn.

Bert Hilhorst

FAMILIEBERICHTEN

Op 3 juli 2023 is op 93-jarige leeftijd mevrouw **Veronica Witte-Boersma** overleden.

Ze woonde in Park de Meer. Haar hele leven heeft ze in de Watergraafsmeer gewoond. Ze ging naar de Clara Feyschool.

Op 10 juli was de uitvaart in de Martelaren. Daarna is ze begraven op de Oosterbegraafplaats in Alphen aan de Rijn.

2 augustus jongstleden stierf **Theo Dijks**, hij werd 74 jaar.

Op 11 augustus kon iedereen afscheid nemen van Theo maar van Meerklank, het koor waar Theo ruim 30 jaar in zong, was slechts één lid aanwezig. Hoe vervelend!

Het was vakantietijd en veel koorleden waren ver van huis.

Daarom heeft Meerklank Theo herdacht in de viering van zondag 9 september en tijdens deze viering zijn favoriete liederen gezongen.

Het grootste deel van de ruim 30 jaar dat Theo bij Meerklank zong telde Meerklank slechts 3 mannelijke zangers.

Theo, Eugene en Roy.

Het waren gezellige jaren! Er werd wat afgekletst tussen die drie tijdens de repetitie maar vooral in de pauze of na afloop.

Favoriete onderwerpen van Theo waren AJAX, zijn werk op het stadhuis, zijn muziek (hij was gek van Cliff Richard en The Shadows) en ook de camping. Ook gevoelige onderwerpen werden besproken zoals zijn gezondheid en zijn zorgen die hij had voor zijn kinderen Patrick en Yvonne. Meestal werd de repetitieavond afgesloten met een lach zodat Theo met een goed gevoel naar huis ging.

Theo was vooral een heel aardige, gezellige kerel.

Toen Theo en Roy nog samen elke woensdag het misboekje printte, en eens in de maand Hofnieuws, werd er vaak aangebeld bij de pastorie of er liep weer eens zomaar iemand naar binnen.

En meestal wist hij te vertellen wie het was. Je kreeg het idee dat Theo iedereen kende maar vooral: iedereen kende Theo. Ook op het stadhuis waar hij werkte kende iedereen hem.

In het koor zeiden we wel eens gekscherend “Als Theo naast de paus op het balkon van de St. Pieter zou staan, de mensen op het plein zouden zeggen: Zeg, wie is die kerel in die witte jurk naast Theo?”

Helaas kende hij de laatste jaren nogal wat ongemakken. Hij was diabetespatiënt, een aandoening waar hij het moeilijk mee had.

Of hij viel van de fiets met alle pijnlijke ongemakken die daarbij hoorden of hij brak zijn enkel op de camping.

En dan krijg je ook nog te horen “Mijnheer Dijks u heeft Alzheimer”.

En Alzheimer kreeg steeds meer vat op hem.

Verdrietig was het, Theo te moeten zeggen dat stencillen echt niet meer kon. De machine werd Theo de baas en er ging veel fout. Het kon echt niet langer zo!

Maar ook het koor, een plek waar hij zoveel plezier beleefde, ging niet meer.

Vooraf nieuw in te studeren liederen waren een kwelling voor Theo. Het ging hem te snel, hij kon ons niet meer bijbenen.

“Ik moet stoppen bij Meerklank” vertelde hij ons tijdens een repetitie. Het deed hem zichtbaar pijn.

Maar ook voor Annie, zijn vrouw, werd het zwaar.
Annie vertelde regelmatig hoe het thuis ging met Theo. Totdat het ook thuis niet meer ging en hij een kamer kreeg in de Open Hof.

En dan ineens een berichtje van zijn dochter Yvonne: "Het gaat niet goed met papa, hij ligt op sterven!" En daarna al snel "papa is vannacht overleden".

De meeste leden van Meerklank waren ver van huis vakantie aan het vieren. Wat een ongelukkig moment om te sterven, want nu kon Meerklank niet bij zijn afscheid zijn.

Daarom Theo, deden we dat op 9 september. Een viering speciaal ter nagedachtenis aan jou en zongen wij je favoriete liedjes zoals bijvoorbeeld "Handen". Want dat verdiende Theo!

Wij zullen je niet vergeten!!

Roy Weijens

VERDRIET

Verdriet is niet af te meten
aan de hoeveelheid tranen
die iemand vergiet.

Emoties komen er niet op commando uit.
En tranen worden soms vergoten
als niemand het ziet.

Maar verdriet is er wel degelijk
ook al zien we het aan de buitenkant soms niet.

Ilone Krukkert

LITURGIEKALENDER

zondag 8 oktober 10.30 uur	Woord-, Communie-, Themaviering 27^e Zondag door het jaar F. de Haas, Gastspreker M. Reinders	Meerklank
zondag 15 oktober 10.30 uur	Woord- en Communieviering 28^e Zondag door het jaar H. Hartog en E. van Hove	Peebee koor
zondag 22 oktober 10.30 uur	Woord-, Communie-, Themaviering 29^e Zondag door het jaar A.van Buuren, abt J. van den Akker	LWM
zondag 29 oktober 10.30 uur	Eucharistieviering 30^e Zondag door het jaar Pater B. Wooning en J. de Bruin	Jubilemus Domino
donderdag 2 nov. 19.30 uur	Woord- en Communieviering ALLERZIELEN A.van Buuren en J. de Bruin	LWM
zondag 5 nov. 10.30 uur	Eucharistieviering 31^e Zondag door het jaar M. Jehandut en E. van Hove	Peebee koor
zondag 12 nov. 10.30 uur	Woord-, Communie-, Themaviering 32^e Zondag door het jaar A.van Buuren	Meerklank
zondag 19 nov. 10.30 uur	Eucharistieviering 33^e Zondag door het jaar Pater B. Wooning en E. Molenaar	Jubilemus Domino
zondag 26 nov. 10.30 uur Hofkerk gesloten	Clara & Franciscusviering in St. Petrus Banden, Diemen Feest van Christus Koning	
zondag 3 dec. 10.30 uur	Woord- en Communieviering 1^e Zondag van de Advent A. van Buuren	LWM

Alle hierboven genoemde tijden, voorgangers en koren zijn onder voorbehoud, er kunnen nog wijzigingen plaatsvinden. Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de laatste informatie.